

KARTUSKI (3) ai

a jasne.

sg m N a. A kartuski (1). \diamond L kartuskim (1). \diamond f N kartuskå (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kartuz” (3) : pochowan w kłaźtorze Kár্তুkim przed Awinionem. *BielKron* 186v.

Wyrażenia: »reguła kartuska« (1): A tåk iulz tu możelz obåtzyć fkađ tá Reguła Niema álbo Kárthuřka pořlá/ konietznie nie od Bogá/ ále od Duchá nietzyřtego *KrowObr* 134v.

»zakon kartuski« (1): Niektorzy powiádáli iż wřtåpił w ieden ciężki zakon/ kthory był miedzy goråmi Kár্তুki *BielKron* 301.

MM